

Pravomoćna 24.10.2025. god.

BOSNA I HERCEGOVINA

OPĆINSKI SUD U SARAJEVU

Broj predmeta: 65 0 Ps 1095684 24 Ps

Sarajevo, 22.09.2025. godine

Općinski sud u Sarajevu, sudija Kenad Osmanović, u pravnoj stvari tužioca **Sarajevo-osiguranje d.d. Sarajevo**, ulica Maršala Tita broj 29, Sarajevo, kojeg zastupa punomoćnica M.T., zaposlenica, protiv tužene **Općina Novi Grad**, ulica Bulevar Meše Selimovića broj 97, Sarajevo, kojeg zastupa zastupnik po zakonu A.K., općinski pravobranilac, radi regresnog duga, vrijednost spora 7.840,29 KM, nakon glavne rasprave održane 01.09.2025. godine u prisustvu punomoćnice tužioca i zastupnika po zakonu tuženog, donio je 22.09.2025. godine:

P R E S U D U

I. Odbija se tužbeni zahtjev kojim je potraživan iznos od 7.840,29 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 12.01.2024. godine do isplate.

II. Obavezuje se tužilac da u roku od 30 dana na ime naknade troškova postupka isplati tuženoj iznos od 1.392,00 KM.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. NAVODI STRANAKA

A. Navodi iz tužbe

1. Tužilac je u tužbi od 03.06.2024. godine naveo da se 12.11.2023. godine u ulici Kraljice Jelene, Općina Novi Grad, desila saobraćajna nesreća u kojoj je učestvovao Đ. H. sa putničkim motornim vozilom marke Alfa Romeo registarskih oznaka ... u njegovom vlasništvu,

osiguranom kod tužioca sa kasko policom osiguranja broj .... koja je važila do 01.10.2024. godine. U vezi s tim, ukazao je da se nesreća desila tako što je na kolovoz istrčao pas lualica sa kojim je vozilo ostvarilo kontakt prednjim desnim dijelom, nakon čega se pas udaljio sa lica mjesta nesreće, dok je na vozilu nastala materijalna šteta, koju je tužilac u ukupnom iznosu od 7.840,29 KM obračunao i isplatio vlasniku vozila. Konačno, naglasio je da se u više navrata obraćao tuženoj radi isplate regresnog duga, ali bezuspješno.

2. Zatim, tužilac je istakao da je isplatom navedenog iznosa stekao pravo na subrogaciju od tužene kao lica odgovornog za prouzrokovanu štetu, a imajući u vidu odredbe čl. 154., 158., 178. i 939. Zakona o obligacionim odnosima, te čl. 27., 28., 29. i 30 Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja. Pri tome, ukazao je da tužena odgovora po principu pretpostavljene krivice, a ne po objektivnom kriteriju. Naime, Zakonom o zaštiti i dobrobiti životinja propisano da je obavljanje poslova sakupljanja i zbrinjavanja napuštenih životinja u nadležnosti tužene kao jedinice lokalne samouprave, pa je ona i odgovorna za njihovo obavljanje, koje može sama organizovati ili ih povjeriti nekom trećem, ali da ne može na taj način isključiti svoju odgovornost za štetu koja bi proistekla iz propusta u obavljanju navedenih poslova.

3. Predložio je da Sud obaveže tuženog da mu na ime regresnog duga isplati iznos od 7.840,08 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 12.01.2024. godine kao dana dospijeca plaćanja do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove postupka.

B. Navodi iz odgovora na tužbu

4. U blagovremenom odgovoru na tužbu od 09.10.2024. godine, tužena je osporila osnov i visinu tužbenog zahtjeva, te je istakla prigovor nedostatka pasivne legitimacije.

5.

6. činjenično stanje na licu mjesta zbog pomjerenja spornog vozila. Također, ukazala je da nije pronađena životinja ili drugi objekat sa kojim je klijent tužioca eventualno imao kontakt shodno vlastitim navodima.

7. Zatim, tužena je ukazala da je članom 44. Zakona o osnovama sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH propisano da se na putu u naselju vozač ne smije kretati brzinom većom od 50

km/h, osim ako saobraćajnim znakom nije drugačije određeno, s tim da je u tom dijelu puta dozvoljena brzina kretanja 30 km/h. U vezi s tim, naglasila je da, imajući u vidu obim i vrstu štete, isti nisu mogli nastati da se vozilo kretalo propisanom brzinom, te da je vozač pridonio visini štete.

8. U pogledu prigovora nedostatka pasivne legitimacije, tužena je istakla da ulica Kraljice Jelene predstavlja lokalnu cestu od interesa za Kanton Sarajevo, čije održavanje, zaštitu, rekonstrukciju i upravljanje vrši kantonalno Ministarstvo saobraćaja i komunikacija – Direkcija za puteve u skladu sa Zakonom o cestama Federacije BiH.

II. DOKAZNI POSTUPAK

A. Izvedeni dokazi i njihova ocjena

9. U dokaznom postupku, tužilac je uvidom i čitanjem proveo sljedeće dokaze: saobraćajna dozvola za vozilo Alfa Romeo registarskih oznaka ...; vozačka dozvola Đ. H.; polica osiguranja autokasko broj ...; Zapisnik o uviđaju MUP-a Kantona Sarajevo PS Novi Grad broj ... od 12.11.2023. godine; fotografije lica mjesta nesreće i oštećenja na vozilu Alfa Romeo registarskih oznaka ...; zapisnik o oštećenju vozila od 13.11.2023. godine; prijava i odštetni zahtjev; Obračunski list za štetu br. 2354/23 i 2341/23 od 23.11.2023. godine; ispis naloga od 24.11.2023. godine; prigovor od 24.11.2023. godine; servisna ponuda od 27.11.2023. godine; zapisnik o rješavanju štete po prigovoru br. 2354/23 i 2341/23 od 27.11.2023. godine; dodatni obračun 1 za štetu br. 2354/23 i 2341/23 od 27.11.2023. godine; ispis naloga od 28.11.2023. godine; regresni zahtjev od 13.12.2023. godine; odgovor tuženog na regresni zahtjev od 28.12.2023. godine; opomena pred tužbu od 24.01.2023. godine; i odgovor na opomenu pred tužbu od 02.02.2024. godine.

10. Dokazni postupak je obuhvatio i dokaz vještačenja po vještaku saobraćajne struke Jasminu Jahiću, koji su izvele obje parnične stranke, kao i vještačenje po vještaku mašinske struke Eldina Zorlaka na prijedlog tužioca, i vještačenje po vještaku veterinarske struke Elvedinu Puški na prijedlog tužene.

11. Uvidom u *saobraćajnu dozvolu za vozilo Alfa Romeo registarskih oznaka ...*, Sud je utvrdio da ista glasi na Đ. H., dok je uvidom u *vozačku dozvolu Đ. H.-a* utvrdio da je izdana

25.04.2018. godine na period od deset godina. Sud je poklonio vjeru ovim dokazima s obzirom na to da je riječ o javnim ispravama izdanim od strane nadležnog organa čiji sadržaj niti istinitost tužena nije dovodila u pitanje.

12. Sud je uvidom u *policu osiguranja autokasko broj ...* utvrdio da sporno vozilo vlasnika Đ. H.-a bilo osigurano kod tužioca po uslovima za kasko osiguranje cestovnih vozila za period od 01.10.2023. do 01.10.2024. godine, suma osiguranja 91.300,00 KM, te je cijenio ovaj dokaz kao vjerodostojan imajući u vidu da je riječ o službenom dokumentu tužioca čije postojanje i sadržaj nisu bili sporni tuženoj.

13. Uvidom u *Zapisnik o uviđaju MUP-a Kantona Sarajevo PS Novi Grad broj ... od 12.11.2023. godine*, Sud je utvrdio da se 12.11.2023. godine desila saobraćajna nesreća u ulici Kraljice Jelene, Novi Grad u kojoj je učestvovalo sporno vozilo kojim je upravljao Đ. H. Također, proizlazi da je vozač alkotestiran i da nije bio pod utjecajem alkohola, kao i da je vozilo pomjereno sa lica mjesta, kao i da je vozač izjavio da se 12.11.2023. godine oko 18 sati kretao navedenom ulicom i da je udario psa koji je naglo izletio na kolovoz.

14. Sud je cijenio navedeni zapisnik kao vjerodostojan dokaz imajući u vidu da je riječ o javnoj ispravi. Međutim, Sud smatra da se njime garantuje samo tačnost onoga što su policijski službenici neposredno konstatovali – vrijeme i mjesto događaja, identitet vozača, izvršeno alkotestiranje i činjenicu da je vozilo pomjereno sa lica mjesta. Nasuprot tome, kada je riječ o dijelu zapisnika u kojem je navedeno da je vozač izjavio kako je udario psa koji je izletio na kolovoz, Sud ukazuje da policijski službenici tu okolnost nisu sami opažali, već su prenijeli navod vozača.

15. Kako vozač, kao ni policijski službenici, nisu saslušani u toku postupka, taj dio zapisnika ne može imati dokaznu snagu kojom bi se pouzdano utvrdilo da je do nesreće zaista došlo uslijed udara u psa lutalicu. Ovaj zaključak dodatno potkrepljuje okolnost da tijelo životinje nije pronađeno, niti postoje fotografije koje bi potvrdile njen identitet i prisustvo na mjestu događaja. Štaviše, kako je vozilo pomjereno sa lica mjesta prije završetka uviđaja, nije moguće utvrditi da se nesreća zaista desila u vrijeme i na mjestu koje navodi vozač, a imajući u vidu da tu činjenicu tužena spori. Do drugačijeg zaključka ne dovode ni fotografije koje prikazuju oštećenja na vozilu i tragove životinjske dlake, jer one same po sebi ne potvrđuju uzrok niti okolnosti nastanka štete.

16. Uvidom u *fotografije lica mjesta i oštećenja na vozilu marke Alfa Romeo, registarskih oznaka ...*, Sud je utvrdio da je na vozilu nastala šteta, što među parničnim strankama nije bilo sporno. Sud se stoga nije upuštao u njihovo detaljno obrazlaganje, budući da su iste bile predmet stručnih vještačenja.

17. Iz *zapisnika o oštećenju vozila od 13.11.2023. godine*, proizlazi koja oštećenja su nastala na spornom vozilu. Sud je uvidom u *prijavu i odštetni zahtjev*, utvrdio da je Đ. H. podnio 13.11.2023. godine odštetni zahtjev tužiocu povodom sporne saobraćajne nesreće po polisi broj .... Uvidom u *Obračunski list za štetu br. 2354/23 i 2341/23 od 23.11.2023. godine*, Sud je utvrdio da je tužilac obračunao štetu na spornom vozilu u iznosu od 5.379,30 KM. Sud je uvidom u *ispis naloga od 24.11.2023. godine* utvrdio da je navedeni iznos isplaćen vlasniku vozila. Iz *prigovora od 24.11.2023. godine* proizlazi da vlasnik vozila nije bio zadovoljan navedenim iznosom, te predlaže da se isti uvaži i da tužilac ponovo uzme u razmatranje, a kao prilog dostavlja servisnu ponudu. Sud je uvidom u *servisnu ponudu od 27.11.2023. godine* utvrdio da glasi na iznos od 11.487,20 KM na ime Đ. H.-a. Uvidom u *zapisnik o rješavanju štete po prigovoru br. 2354/23 i 2341/23 od 27.11.2023. godine* Sud je utvrdio da je komisija tužioca rješavala prigovor Đ. H.-a i odlučila da je isti djelimično osnovan, te da šteta na spornom vozilu iznosi 7.840,29 KM. Iz *dodatnog obračuna 1 za štetu br. 2354/23 i 2341/23 od 27.11.2023. godine* proizlazi da je iznos od 7.840,29 KM umanjen za uplaćeni iznos od 5.379,30 KM, te da vlasniku vozila treba isplati iznos od 2.460,99 KM, koji mu je i uplaćen, što proizlazi iz *ispisa naloga od 28.11.2023. godine*. Sud je poklonio vjeru navedenim dokazima, imajući u vidu da nije bilo razloga da se u njihovu vjerodostojnost posumnja, te cijeneći da činjenice koje sadrže nisu bile sporne među strankama. Navedeni dokazi pouzdano prikazuju slijed događaja koji je doveo do isplate štete od strane tužioca.

18. Sud je uvidom u *regresni zahtjev od 13.12.2023. godine* utvrdio da tužilac od tužene traži da mu isplati iznos od 7.840,29 KM kojeg je uplatio vlasniku vozila jer je njenom odgovornošću pričinjena navedena šteta. Iz *odgovora tužene na regresni zahtjev od 28.12.2023. godine* proizlazi da ne postoji osnova za postupanje po regresnom zahtjevu jer tužilac nije dostavio čitljivu kopiju zapisnika MUP-a, a niti drugu dokumentaciju, te kako se iz raspoloživih podataka ne može utvrditi pasivna legitimacija tuženog, jer službenici nisu bili u mogućnosti utvrditi činjenično stanje na licu mjesta zbog pomjeranja vozila sa lica mjesta, pa samim time ni da je šteta nastala 12.11.2023. godine.

19. Uvidom u *opomenu pred tužbu od 24.01.2023. godine*, Sud je utvrdio da tužilac od tužene traži da mu u roku od osam dana izvrši uplatu. Također, da joj dostavlja traženu dokumentaciju u vezi saobraćajne nesreće. Iz *odgovora na opomenu pred tužbu od 02.02.2024. godine* proizlazi da tužena navodi kako nema činjeničnog i pravnog utemeljenja za potraživanje, da ne postoji pasivna legitimacija na njenoj strani, te da se radi o propustu vozača predmetnog motornog vozila.

20. Sud je poklonio vjeru i dokazima navedenim pod tač. 17. i 18., imajući u vidu da se radi o službenoj komunikaciji između stranaka, čiji sadržaj nije bio osporavan niti dovođen u pitanje. Na temelju toga, Sud pouzdano zaključuje da se tužilac dva puta obraćao tuženom sa regresnim zahtjevom, te da je odgovor tuženog u oba slučaja bio negativan.

21. Uvidom u *nalaz i mišljenje vještaka mašinske struke Jasmina Jahića od 16.04.2025. godine*, Sud je utvrdio da je na spornom vozilu nastupila djelimična šteta u iznosu od 10.074,14 KM, te da je opravka isplativa kako sa ekonomskog, tako i tehničkog aspekta. Sud je poklonio vjeru ovom dokazu, imajući u vidu da je, po ocjeni Suda, nalaz i mišljenje izrađen u skladu sa pravilima struke i detaljno obrazložen, te da mu stranke nisu prigovarale. Ipak, Sud ga cijeni u obimu u kojem potvrđuje da je na spornom vozilu zaista nastala šteta, i to čak i u većem obimu od onog koji je tužilac isplatio vlasniku i kojeg potražuje ovim tužbenim zahtjevom.

22. Uvidom u *nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke Eldina Zorlaka od 30.05.2025. godine*, Sud je utvrdio da je saobraćajna nesreća nastala prelaskom životinje (psa) kolovoza lokalne dionice puta u ulici Kraljice Jelene, Općina Novi Grad, Sarajevo, sa desne na lijevu stranu, gledano iz smjera kretanja spornog vozila prema mjestu Otoka, u trenutku kada nisu bili osigurani vremensko-prostorni uslovi za izvršenje cjelokupne radnje s obzirom na brzinu i udaljenost putničkog automobile u datim trenucima. Vještak je naveo da u konkretnom slučaju nema egzaktnih potrebnih podataka pomoću kojih bi izračunao brzinu vozila, jer na skici lica mjesta nisu navedene nikakve mjere, pa se brzina vozila može samo procijeniti. Procijenjena brzina kretanja vozila iznosi 30 km/h, a pošto je uvidom na licu mjesta utvrdio da nema saobraćajnog znaka u smjeru u kojem se vozilo kretalo, dozvoljena brzina je 50 km/h, imajući u vidu da se radi o lokalnoj dionici puta u naselju. Pri tome, vještak je ukazao da je došao do pretpostavke da je vozilo udarilo psa imajući u vidu cjelokupnu dokumentaciju u spisu. Da se radi o udaru u životinju vještak je zaključio iz fotografija oštećenja na kojima se vide tragovi

dlake, a da je udar bio u neki čvrsti nepomični predmet, poput zaštitne ograde, stepen i vrsta oštećenja bi bili drugačiji.

23. Sud je poklonio vjeru nalazu i mišljenju vještaka u dijelu koji se odnosi na brzinu kretanja spornog vozila, što je relevantno za utvrđivanje da vozač nije doprinio nastanku nesreće, kao i u dijelu kojim se potvrđuje da je vozilo udarilo u životinju, a ne u čvrst predmet, imajući u vidu stepen oštećenja i tragove dlake. Međutim, Sud ne prihvata zaključak da je udareni objekt bio pas, budući da se nalaz temelji isključivo na dokumentaciji iz spisa – a jedina takva dokumentacija je zapisnik o uviđaju, koji je Sud u tač. 12., 13. i 14. već ocijenio neupotrebljivim za ovu činjenicu, budući da se u njemu navod vozača prenosi od strane policijskih službenika, a niko od njih nije saslušan. Ova pretpostavka stoga ostaje hipotetička, što potvrđuje i nalaz vještaka veterinarske struke koji navodi da se bez forenzičke analize ne može sa sigurnošću utvrditi o kojoj je životinji riječ.

24. Sud je uvidom u *nalaz i mišljenje vještaka veterinarske struke Elvedina Puške od 23.06.2025. godine* utvrdio da je, na osnovu dvije fotografije oštećenog vozila, mišljenja da ovakva oštećenja mogu nastati uslijed udara u životinju. Također, vještak je naveo da je životinja mogla preživjeti udar motornog vozila, iako je teško govoriti o tome, jer smrt može nastupiti kasnije uslijed unutrašnjeg iskrvarenja, a u zavisnosti od stepena povreda. Pri tome, istakao je da je nezahvalno čak i pokušati pobrojati vrste povreda koje su mogle nastati, a kamoli reći u kakvom je stanju bila životinja bez njezinog pregleda ili barem fotografija. Zatim, vještak je naveo da je, bez obzira na stepen povreda, mišljenja da se životinja mogla udaljiti sa lica mjesta, jer uslijed udara i nastanka traumatskih povreda, ako nije nastupila trenutna smrt ili gubitak svijesti, životinja se često udalji sa lica mjesta čak i sa prelomima ekstremiteta i unutrašnjim krvarenjima, pa se nađe mrtva i preko 50 metara od mjesta nastanka povreda. Konačno, naglasio je da zaostale dlake mogu biti i od neke druge životinje, ali da je bez forenzičke identifikacije nemoguće sa sigurnošću reći kojoj životinjskoj vrsti pripadaju.

25. Sud je poklonio vjeru ovom nalazu i mišljenju, imajući u vidu da je izrađen u skladu sa pravilima struke i detaljno obrazložen, te da stranke nisu imale prigovora na njegov sadržaj. Ipak, iako je vještak utvrdio da se udarena životinja mogla udaljiti s lica mjesta nesreće, nije mogao odgovoriti na ključno pitanje – da li je udarena životinja pas, a naročito da li se radilo o psu lotalici.

B. Utvrđene pravno relevantne činjenice

26. Nakon temeljite i svestrane analize svih predloženih dokaza, kako u njihovoj cjelini tako i pojedinačno, Sud je utvrdio sljedeće pravno relevantne činjenice.

27. Sporno vozilo vlasnika Đ. H.-a je po polici broj ... bilo osigurano kod tužioca po uslovima za kasko osiguranje cestovnih vozila za period od 01.10.2023. do 01.10.2024. godine, suma osiguranja 91.300,00 KM.

28. Na spornom vozilu je uslijed udara u životinju nastala djelimična šteta u iznosu od 10.074,14 KM. Vlasnik vozila je 13.11.2023. godine tužiocu prijavio štetu i tražio njezinu naknadu. Tužilac je 23.11.2023. godine obračunao štetu u iznosu od 5.379,30 KM i istu vlasniku vozila isplatio 24.11.2023. godine. Nakon prigovora vlasnika, tužilac je 27.11.2023. godine utvrdio da šteta iznosi 7.840,29 KM, te razliku od 2.460,99 KM isplatio vlasniku vozila.

III. ZAKLJUČAK

29. Odredbom člana 3. stav (1) alineja f) Zakona o komunalnim djelatnostima Kantona Sarajevo¹ je propisano da komunalnu djelatnost individualne komunalne potrošnje predstavlja i obavljanje kafilerijske usluge. Članom 4. stav (16) tog zakona je propisano da se pod obavljanjem kafilerijskih usluga, između ostalog, podrazumijevaju poslovi stalnog i sigurnog uklanjanja pasa lualica sa javnih površina. Članom 9. stav (1) alineja f) je propisano grad i općine u njegovom sastavu obezbjeđuju obavljanje komunalne djelatnosti kafilerijskih usluga.

30. Iz odredbe člana 27. stav (1) Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja² proizlazi da da je napuštenim i izgubljenim životinjama potrebno obezbijediti adekvatan smještaj i veterinarsku pomoć. Odredbom člana 28. stav (4) istog zakona je propisano da sklonište za životinje osniva fizičko ili pravno lice, jedinica lokalne samouprave, opština, grad, kanton ili entitet, dok stav (5) propisuje da nadležni upravni organ kantona, grada ili općine izdaje dozvolu za formiranje skloništa za životinje, na osnovu uputstva koja propisuje nadležno ministarstvo, a na prijedlog

---

¹ Službene novine Kantona Sarajevo, br. 14/16 do 22/19.

² Službeni glasnik BiH, br. 25/09 i 9/18.

Ureda, te vodi upisnik skloništa za životinje. Članom 30. alineja a) je propisano da se skloništa i higijenski servisi finansiraju iz budžeta entiteta, kantona, gradova i općina.

31. Odredbom člana 184. Zakona o obligacionim odnosima („ZOO“)³ je propisano da organizacije koje vrše komunalnu ili drugu sličnu djelatnost od javnog interesa, odgovaraju za štetu ako bez opravdanog razloga obustave ili neredovno vrše svoju uslugu.

32. Imajući u vidu navedene odredbe, Sud smatra neosnovanim prigovor tužene o nedostatku pasivne legitimacije. Naime, tužena može biti zakonski odgovorna za štetu koju prouzrokuje pas lualica ukoliko se dokažu zakonske pretpostavke za to (šteta, štetna radnja i uzročna veza). Pri tome, Sud ukazuje da argument tužene da cestom na kojoj se desila nesreća upravlja kantonalna ustanova ne predstavlja osnov za usvajanje prigovora nedostatka pasivne legitimacije, a imajući u vidu da se radi o javnoj površini na koju je pas lualica mogao slobodno pristupiti.

33. Odredbom člana 154. stav (1) ZOO-a je propisano da je onaj ko drugome prouzrokuje štetu dužan je naknaditi je, ukoliko ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivice. Utvrđivanje odgovornosti za štetu u smislu navedene odredbe pretpostavlja postojanje kumulativno ispunjenih elemenata: štete, štetne radnje i uzročne veze između njih, uz postojanje krivice na strani štetnika, osim ako dokaže da šteta nije posljedica njegove radnje ili propusta.

34. Dakle, prvo mora postojati šteta u pravnom smislu. Prema članu 155. ZOO-a, štetom se smatra umanjenje nečije imovine. Strogo gledano, tužilac je imao umanjenje imovine zbog toga što je nadoknadio štetu vlasniku vozila. Međutim, imajući u vidu odredbu člana 939. ZOO-a, Sud će ispitivati da li bi pravo na potraživanje naknade štete od tužene imao vlasnik vozila, s obzirom na to da tužilac ne može imati više prava kada potražuje štetu od navodnog štetnika od samog oštećenog, tj. vlasnika vozila. Imajući u vidu navedeno, Sud smatra da je vlasniku vozila doista umanjena imovina jer mu je vozilo oštećeno.

35. Drugo, za utvrđenje odgovornosti mora postojati štetna radnja ili propust štetnika. U konkretnom slučaju to bi značilo da tužena nije izvršila svoje obaveze iz Zakona o komunalnim

---

³ Službeni list SFRJ, br. 29/78, 39/85, 45/89, 57/89, Službeni list Republike BiH, br. 2/92, 13/93, 13/94 i Službene novine Federacije BiH, br. 29/03, 42/11.

djelatnostima Kantona Sarajevo, odnosno iz Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja, tako što nije uklonila psa lualicu s javnih površina. Međutim, tužilac nije dokazao da je šteta na spornom vozilu zaista nastala uslijed udara u psa lualicu, iako je bio dužan to učiniti u skladu s odredbama o izvođenju dokaza i teretu dokazivanja iz članova 7., 123. i 126. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH („ZPP“),⁴ a što je Sud prethodno detaljno obrazložio. Shodno tome, tužilac nije dokazao ni štetnu radnju, odnosno propust tužene, a posljedično ni treći kumulativni element odgovornosti – uzročnu vezu između nastale štete i navodnog propusta.

36. Pri tome, Sud ukazuje na odredbu člana 173. ZOO-a kojom je propisano da se za štetu nastalu u vezi sa opasnom stvari smatra da potiče od te stvari, izuzev ako se dokaže da ona nije bila uzrok štete. Po stavu Suda, navedena odredba uspostavlja oborivu pretpostavku uzročnosti između opasne stvari i nastale štete, ali samo pod uslovom da je tužilac prethodno dokazao da je šteta proistekla iz opasne stvari, pri čemu sama tvrdnja o takvom uzroku nije dovoljna. Tek tada teret dokazivanja prelazi na tuženu, koja bi se mogla osloboditi odgovornosti ako dokaže da konkretna šteta nije uzrokovana opasnom stvari. U ovom slučaju, tužilac nije dokazao da je šteta na vozilu nastala udarom u psa lualicu, pa pretpostavka iz člana 173. ZOO-a nije ni aktivirana. Shodno tome, teret dokazivanja nije mogao prijeći na tuženu, te nema osnova za primjenu navedene zakonske odredbe kao temelja odgovornosti.

37. Imajući u vidu navedeno, Sud je odlučio kao u stavu I. izreke.

IV. TROŠKOVI POSTUPKA

38. Prilikom utvrđivanja troškova postupka, Sud je uzeo u obzir odredbe čl. 383, 386. stav (1.), 387., 395. i 396. ZPP-a i troškovnik tužioca kojeg je naveo na zapisnik sa glavne rasprave od 03.09.2025. godine.

39. Tužena osnovano potražuje sljedeće troškove po osnovu zastupanja: odgovor na tužbu – iznos od 360,00 KM, zastupanje na pripremnom ročištu 20.03.2025. godine – iznos od 360,00

---

⁴ Službene novine Federacije BiH, br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15.

KM⁵ i zastupanje na glavnoj raspravi 01.09.2025. godine – iznos od 672,00 KM,⁶ dakle, ukupno – iznos od 1.392,00 KM, zbog čega je odlučeno kao u stavu II. izreke.

V. POUKA O PRAVNOM LIJEKU

40. Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu Kantonalnom sudu u Sarajevu roku od 30 dana od dana prijema. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke.

KENAD OSMANOVIĆ
SUDIJA

---

⁵ Odmjereni u skladu sa (starom) Advokatskom tarifom (Službene novine Federacije BiH, broj 22/04).

⁶ Odmjereni u skladu sa (novom) Advokatskom tarifom (Službene novine Federacije BiH, broj 43/25).